

настоятелство, членовѣтъ, на брой всичко 152 души, прѣдадохъ му едно мѣсто отъ 1772 четвъртити метра, едни вехти здания, единъ дългъ отъ 9.000 лева и една миссия — непрѣмънно и въ непродължително врѣме да построи едно ново и достойно за първий български клубъ здание. И цѣли двѣ години това настоятелство разви една трѣскава дѣятелностъ, земвѣ пари на заемъ, издаде облигации, натрупа единъ дългъ отъ 141.257 лева (колко сме далечъ отъ 2.500 лева, дългъ на едноврѣмешното Пловдивско читалище!) — нъ въздигна едно здание, което е единственното въ столицата ни за прѣдставления и концерти, за събрания и увеселения. И когато, на 3-й Априлия тая година, годината на първий юбилей на Славянската бесѣда, азъ присѣтствовахъ на концерта даденъ въ нея отъ Бѣлградското Пѣвческото Дружество, менѣ се стори, като че въ тоя храмъ на Музитѣ бѣше слѣзла и богинята на мира и се усмихваше на първий опитъ за побратимяване направенъ съ братскии намъ сръбскии народъ. Бѣше едно зрѣлище, което напълно оправдаваше името и цѣльта на Славянската Бесѣда, напълно възнаграждаваше трудовѣтъ и жертвитѣ на нейнитѣ членове и настоятели. И менѣ се искаше да прибавя още една хвалба къмъ похвалитѣ, които настоятелството на Бесѣдата отправяше къмъ членовѣтъ въ края на отчета за 1892 г.

„Вие видѣхте, почитаеми Господа, казваше се въ тоя отчетъ, че Бесѣдата напредва и се развива отъ година на година, като принася все повече и повече услуги не само на членовѣтъ си, нъ и на цѣлото столично общество, и дѣйстви-телно, една обширна читалня съ отбрани вѣстници и периодически списания, разноязична библиотека съ най-новитѣ съчинения, нѣколко общественни събрания прѣзъ годината, единъ салонъ, въ който благодѣтелни дружества и драматически трупи намиратъ удобно помѣщение и въ който се държатъ безплатни сказки — ето прѣимуществата, които Бесѣдата прѣдставлява Вамъ и на Софийската благотворителна и просвѣтителна дѣятелностъ. Като си припомните тия прѣимущества, ние вѣрваме, че Вие съ гордостъ ще гледате на участието, което сте зели въ въздиганieto на това здание и съ ревностъ ще пропагандирате да се увеличава още повече числото на нашитѣ членове.“

И съ ревностъ тѣ пропагандирахъ, защото отъ 152 въ началото на 1880 г. числото на членовѣтъ въ края на 1894 се е въскачило на 445.